

עמ"ת 13977/10/17 - יוסף דפוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

עמ"ת 13977-10-17 דפוס(עוצר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אסתר נחליאל חייאט
עורר יוסף דפוס
ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר
נגד מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי
משיבה

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא שדחה את בקשה העורר להסרת האיזוק האלקטרוני ולאשר יציאתו לעבודה, הוא העරר שלפנינו.

נגד העורר הוגש כתוב האישום המיחס לו החזקת נשק שלא כדין בכך שהחזק באקדח מאולתר דמי עט ובו כדור בקילר 0.22 מ"מ, וכן נמצא בבתו, מתחת לסתפה בסלון הבית, כדור נוסף בקוטר זהה.

ביום 16.8.17 הודה העורר בעובדות כתוב האישום המתוקן והורשע על פי הודהתו בעבירה של אחיזת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין. באותו מועד קבע בית המשפט כי הטיעונים לעונש ישמעו ביום 17.12.17 ודין זה יוגש גם תסקירות שירות מב奸.

במקביל להגשת כתוב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר המשיב עד תום הליליכם ביום 10.5.17 שחרר את המשיב לבתו בפיקוח של איזוק אלקטרוני כי סבר שניית להשיג את מטרת המעצר בדרך של פיקוח כאמור, בצירוף פיקוח אנושי.

לצ"ן כי במהלך התקופה שחלפה מאז ההחלטה בבית המשפט, סיים העורר עבודות שירות שנגזרו עליו בתיק אחר, וכן יצא למספר לא מבוטל של טיפולים רפואיים, עוד אפשר לו בבית המשפט לאחרונה, במסגרת ההחלטה נשוא עrr זה, גם לצתת לארוחות חג לבית דודתו וכן לתפילות חגי חדש תשורי בבית הכנסת.

אך העורר לא הסתפק באלה ובכך שבית המשפט הלך כברת דרך לא מבוטלת ואי אפשר לו, שלא כנהוג ולא כמקובל, לסייע את עבודות השירות בקשר לעונש שהוטל עליו בתיק אחר, וזאת חרף מעמד המפוקח באיזוק אלקטרוני בתיק זה, דבר שהצריך "פתחת חלונות האיזוק"; כן אפשר לו בבית המשפט לצאת לטיפולים רפואיים - אך כאמור העורר סבר כי

עמוד 1

לא די בכך ועתה לאפשר לו גם לצאת לעבודה, דבר שיציריך הסרת האיזוק האלקטרוני בשעות העבודה.

כאמור, העורר פנה לבית המשפט לעין עין חזר בהחלטת תנאי השחרור בכך שעתה להסיר את האיזוק האלקטרוני כדי לצאת לעבודה.

את בקשתו ביסס העורר על כך שהוא לא הפר את האמון שניתן בו עד כה עת התאפשר לו לסיים את עבודות השירות ואת היציאות לטיפולים רפואיים וגם כי עברו הפלילי אינו כולל עבירה של הפרת הוראה חוקית.

המשיבה שהתנגדה לבקשתו, הזכירה כי מדובר בעורר שהודה וכבר הורשע, כי לחובתו עבר פלילי וכי הוא כבר ריצה מאסרים ממשיכים בפועל; עוד צינה כי בית המשפט קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים, והחליטו רואיה ואין להתערב בה.

מעין בהחלטת בית המשפט קמא עולה כי אכן נתן בית המשפט דעתו למיהות העורר, ציין כי מדובר בעורר "בעל עבר פלילי מכובד הכלול ضمنה הרשותן קודמות בעבירות אלימות, הפרעה לשוטר, סחר בסמים ועבירות רכוש ריצה בעבירות מאסרים"; כן נתן דעתו לכך כי העורר הורשע בIntentions בעבירה המזוהסת לו והוא ממתיון לטיעון לעונש ולטסוקו שירות מב奸, ועל כן סבר כי "בנסיבות אלה של החזקת נשק, כאשר המשיב הודה והורשע במיחס לו, לצד עבר פלילי מכובד..." אין מקום לאפשר הסרת האיזוק האלקטרוני עד הדין שנקבע לצורך הטיעון לעונש ולצורך קבלת תסוקיר שירות מב奸, ועוד ציין כי שכלל את נסיבות העורר "בשים לב לעבר הפלילי" שלו ולאחר מכן שכבר הורשע בתיק זה, והגיע למסקנה כי חזקת המסוכנות הסטטוטורית שמקימה העבירה בה הורשע העורר אינה מצדיקה העתרות לבקשתה בעת הזאת.

כאמור על ההחלטה שלא לאפשר לעורר לצאת לעבודה הוגש העරר דנא.

הסגנור עמל בקשרינו הרב לשכנע כי בית משפט קמא טעה בכך שלא ניתן להציג בפני בית המשפט פרטים בעניין העבודה שבה מבקש העורר לעבוד, לא סוג העבודה, לא ביקש להזכיר ולבחון את המעסיק אלא קבע כי בעת הזאת אין מקום להעתר לבקשתה לצאת לעבודה.

לאחר שיעינתי בכתוב הערר ובנימוקיו, כמו גם בבקשתה לעין חזר שהגיש העורר לבית משפט קמא, עיינתי בכתוב האישום המתוקן, ושמעתה שעה ארוכה את טענות העורר ולאחר כל אלה הגיעתי למסקנה כי דין הערר להדחות.

בהליך של מעצר בדרך של פיקוח באיזוק אלקטרוני נדרש בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת למשיב וזכותו החוקית לחירות, בין האינטרס הציבורי לשמירה על שלום הציבור ובתחומו (ראו למשל בש"פ 17/7452; בש"פ 17/7594).

בענייננו שוב אין מדובר למי שחזקת החפות עומדת לו, ובבר משכך נשפט בסיס ממשי ועיקרי לטענות העורר; העבודה כי העורר הורשע כבר ומחייב לגזירת דיןינו אינה נימוק מכך שיש להתחשב בו ולאפשר שינוי בתנאי השחרור עד כדי הסרת האיזוק האלקטרוני וממן האפשרות לצאת לעבודה (שאגב העורר אף טרם התחיל בה עובר למאצרו).

אומר עוד, כפי שגם אמרתי בדיון, העבודה כי בית המשפט אפשר לעורר לסיים את עבודות השירות ולשם כך הוסר

האיזוק האלקטרוני, אינה עניין של מה שבעך ובהחלט ניתן לראות כי בית המשפט יצא מגדרו לסיבע לעורר להשלים את עבודות השירות ובכך חרג מהמקובל רק כדי לא לה匁קע את עבודות השירות, אך מכאן אין ללמידה ולהסיק כי שטבך העורר, כי האפשרות החריגת זו מבוססת את זכותו ליציאה לעבודה הגם שהוא נתן בפיקוח של איזוק אלקטרוני לאחר שכבר הוגש.

עיוון בהחלטת בית המשפט קמא מביאה אף למסקנה כי בית המשפט קמא שקל את כל השיקולים הרלבנטיים, נתן דעתו למיהוט המבוקש, לעברו הפלילי, לעובדה כי בתיק זה כבר אין צורך שחזקת החפות עומדת לו אלא מדובר במילוי שכבר הוגש בעבירה לא פשוטה, כן נתן דעתו לשלב הדיון ולמועד הקבוע לטיעון לעונש ולא מצאתי כל טעם המצדיק התערבות בהחלטה המאזנת והמידתית שניתנה בבית המשפט השלום.

אני דוחה את הערע.

ניתנה היום, כ' תשרי תשע"ח, 10 אוקטובר 2017, בהעדך
הצדדים.